

ספר

נסתור הכומר

נעתק מכ"י אשר בוואַטיקאַנאַ ברומא

ויצא עתה ראשונה לאור עם פתח דבר בל"א

ע"י

אברהם בהרב המנוח ר' צבי הירש ברלינער.

שנת הרל"ה לפ"ק.

ALTONA.

Druck von GEBRÜDER BONN.

זה ספר נסתור הכומר אשר אהבת ד' בכל לבבו ובכל נפשו ויתעב את אמונת הערלים וטעותם ויבא לחסות תחת כנפי השכינה ונחר

בחיי העולם הבא כי היה איש חכם מבין במקרא ויאר ד' את עיניו ויבא בדת ישראל וימול את בשר ערלתו ולא עשה כן עד שנשא ונתן עם חכמי הערלים וגם איגרות שלח לחכמיהם וגם הם שלחו אליו תשובותיהם, ויבז את כל עלתם ואת החשך אשר הם בו, אז כתב אגרות וישלח אל כומר א' מהם אשר בחרוהו הערלים לישא ולתן עמו וזה אשר כתב אליו: דע שהיו דברים ביני ובינך שלא היו בין אחרים אשר היו לפנינו ושעתידים לעמוד אחרינו בימות המשיח וראוי עלינו לעבוד את ד' מדין האמת ולהבין בדבר נביאיו וחזקני ד' בכל כחי להבינך אמונת הערלים וטעותם אשר טעו בד' ואשר ממרים לו מדברי ישו. את אשר שאלת ממני לכתוב לך את עדותך על האלקים ואיך אמונתי בד' [— בזה ונבא. ועל ישו אני מעיד שאינו אלוה כי אין אלוה מבלעדי ד'. ואין — *)] ואין עוד זולתי אלקינו ודברו וחכמתו ותשאלני לומר הנזכרות האלה ארבעת יולדות או ילידות ואשיבך אינם יולדות כי אם ילידות אבל השם לבדו הוא היולד לבדו הכל והנזכרות האלה משמש הם והשם הוא השלם בהם ובדברים רבים אחרים בתפארת הגדולה והגבורה והממלכה והממשלה והכבוד וההוד והוא נחר ומקיים בעולמו ומקיים כרצונו. וכל אלה אינם יולדים כי אם השם לבדו הוא היולד והבורא וראשן מאז והוא זוכר בחכמתו ואין לפניו שכחה ויודע חשבון הכל ומספרם ויוכל הכל בגבורתו ומתקיים גזרתו וידוע מכהנו ואין להשיג דבריו כי הוא יודע הכל ומתקיימת חכמתו. וכן אני סבור כי לא תבקש על כל אלה שהזכרתי לך. וחלילה לי לומר כי השם שכן ברחם הטינוף בלידות והאפל והחשכה של בטן וכי ראוהו עיני הבריות או ישן או כס או עשה בעל כרחו את אשר רצה או פשע או אחזהו פחד או חנן לאדם או הונלס מן החוטאים או השליטו עצמו מן היהודים ומן היונים מן הכופרים בו לעשות מה שאינו. וחלילה לי לומר כי אכל .אוכל או שתה כל משקה או כס או נרדם או הועזר מן בשר ודם או נדמה לשוכני עפר ארץ ושלוחה ולומר גם כי לא יוכלו לקיים גזרתו בעדו יושב על כסאו עד אשר ירד בארץ להנחות את בני אדם מן החושך ולהושיעם מן השטן גם לטהר את בני אדם מן החטא ויתפשוהו היהודים ויטילוהו ויכוהו ויתלוהו על העץ וירגמוהו באבן או טימן שלשת ימים בקבר עם המתים ואחר כך עלה והלך לו ואם כן הוא כדבריך איני יודע כי היה כי חטא הזה גדול אשר היה בימיו או לפניו או לאחריו כי היהודים צלבוהו אבל השטן לא סבל (בגליון: חדל) מביאת המשיח שלחתיא אתכם באשר הי' מקודם ועתה אמונתכם ודתכם מבדיל בעמים. כת אחת מעידה על האחרת כי תועה היא והאחרת מעידה על האחרת ככה וא"ת שאינו כן עלי לקיים דברי מתוך הדברים האלה. אמור אם המשיח נצלב וכל קרוביו נהרגו וישבת אותם יותר ממאתים שנה. עתה אם תאמר כי נהרגו כאמר מי גרם להם ליהרג השם או השטן וחבריו ואיני .כי

---

*) התיבות מן בזה — ואין, נכתבים בגליון כת"י.

סבור שתאמר שהשם מעות את דרכו (בגליון: דיכו) והורג את יראיו. ואם תאמר כי ברשות השם כהרגו יראי השם ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר ולא תכחש ולך אחרי האמת. ועל אשר אמרת כי האמנתם אחרי המשיח בעשותו אלקים בעבור אשר" עורב בו מרוח הקדש ובעבור כי לא היה לו אב הנני אומר לך דבר מעלה (בגליון: מופלא) מזה. אדם הראשון לא היה לו אב ואם כי אם השם בראו והעלה בו בשר וקרם עליו עור ויצמח בו שער ורקמו מחמר ויפח באפיו נשמת חיים ויקח אחת מצלעותיו וייצר ממנה חוה אשתו בלא אב ואם. גם כן ברא כל נפש חיה ובהמה ורמש בלא יולדים גם כן כל המלאכים. ואני סובר כי לא תאמין בכל אחד מהם ותעשה לך אלקים כי באלקים אשר בראם בו תאמין ואותו תעבוד. ואם תאמין במשיח אשר עלה לשמים (בגליון. הועלה בשמים) כבר הועלה קודם ממנו חנוך בן ירד ואליהו הנביא וכל המלאכים ולא ירד אחד מהם על הארץ כי אם בשליחות השם ואתה תעשה לך המשיח אלוה יען שמצאתם בספריכם קרוי בן אלהים ותאמר כי השם קראו בן הלא תדע כי השם קרא לישראל בני בכורי ישראל. ועוד אם תאמר על המשיח כי גם הוא אלהים עבוד את תלמידיו שכבר קראו אחיו מאביו. וא"ת כי הוא אלהים ותעבדוהו על הפלאות שעשה כי עשה את המים יין והשביע אלף איש בה' ככרי לחם ומשני דגים. ועל כי החיה המת ורפא את החולים ועל כי רפא את המים אשיבך דבר מופלא מזה אלישע הנביא החיה ב' מתים א' בחייו וא' במותו ורפא את המים ויחזקאל החיה אלפי רבי'. ואין זה מופלא מאשר עשה הוא. ואליהו החית גם הוא את בן הצרפית האלמנה. ובדבר כד הקמח לא חסר ולפחת השמן לא כלתה ותאכל היא והוא וביתו ימים רבים עד תת אלהים מטר על פני כל הארץ וכן הוא בלשונכם. ובדברו כמנע הגשם שלש שנים ולא היה להם מטר ויקרב קרבן לשם ויתפלל אליו ויענהו באש ויתחנן אליו ויענהו ויתן מטר על פני הארץ ויאמר ויביאו את כל נביאי הבעל והשקר וישחטם בהר הכרמל. ועוד שאל מהשם ויעלהו בסערה השמים בכבודו ולא כהתה עינו ולא נס לחה ולא שינה דמותו. לזה ראוי להשתחוות לו ולעבדו ולהיות אלוה יותר מאותו האיש שהכוהו היהודים ויקללוהו ויצליבוהו ואחרי כן עלה כאשר אתם אומרים כי הוא משיח יותר משה בן עמרם ששלחו השם אל פרעה לשלח את בני ישראל ממצרים וימאן לשלחם ויך את מצרים בעשר מכות דצ"ך עד"ש באח"ב ומופלא מזה המטה שהיה עץ יבש ונהפך לתנין גדול ויבלע מטות המצרים וסוף סוף ויכער פרעה וחילו בים סוף ונפלאות אחרות אשר עשה ושסכך על מחנה ישראל בענן יומם שלא תשלוט עליהם השמש ועמוד אש לילה הולך לפניה״ להאיר להם לנתיתם הדרך ובקיעת המים מצור החלמיש אשר היה נוסע לפניהם בכל מסעיהם וירידת וגיזת השליו ולא בלו שלמותם ורגליהם לא בצקה שאל מאליו ופתחה הארץ את פיה ובלעה את קרח ועדתו בעד השם המחלוקת גם עשה אותות ומופתים לאין חקר. ואם תעבדו את ישו מפני הנפלאות שעשה עבוד את משה ועשהו אלוה כי עשה נפלאות יותר מישו גם לא הפליא משיחכם לעשות יותר מיהושע בן נון אשר הדמים השמש בגבעון וירח בעמק אילון וכן הוא בלשונכם ותדום י"ב שעות ולא אץ לבוא כיום תמים ותעמוד באמצע הרקיע יום שלם ויינם עוד מי הירדן ויכרתו המים עד עבור בהקד"ש וכל ישראל עבדו בחרבה ונפלאות רבות מאלו גם הוא עשה. ואם תעבוד את אשר אב אין לו וכל העולה לשמים וכל פעל אותות ומופתים עבדו גם אלה ועשם אלהים. ואם תעשה כן תפסיד אמונתך ויתגבר עליך השטן וגם שונאך. ואשר העדת כי ישו הוא הבורא אמור לי עתה על אלהיך שאין בו כח א"ת שיש בו כח אמור לי כח רצון או כח חרון. וא"ת שכחו הוא רצונו הודיעני על כל אשר עשו לו היהודים ברצונו היו או בעל כרחו עשו לו אמור לי המתעב משיחכם חטא או האמין א"ת חטא כבר חטאו כל הערלים כי תעבדוהו ולא עשו רצונו וכל אשר עשו לו היהודים בטוב עשו לו שהרי עשו רצונו וא"ת שבעל כרחו עשו לו את אשר לא

רצה נראה אלוה מעולם אשר לא יכול להציל עצמו מיד היהודים וערלים ונכרים ואשר רעה על האב ועל הבן ורוח הקדש כי אלה קניינים שלשה מש' אחד ובנו אחד ומלכותו ואלה ג' קניינים היו כלם כאחד ולא היה אחד מהם קודם את חברו כי אם באחת היו בשוה בגבורה ובשליטות ואלהות א' והוא היה מאלה השלשה קניינים זה הבן שאמו ישו נולד מן האב ואת עדותך עליו.

ועתה הבן מפני את אשר אני משיבך מתוך דבריך אמור לי עתה מתי היה ישו בן אלוה קודם שילדו האב או לאחר שילדו או היה בנו ולא ילדו או קראו מן השמים לחברו.

וא"ת כן הנה נמצאת כופר באלהים כי שמת אותם שנים. וא"ת שאינם שנים תכזיב את הספר כי כן כתוב בו. ואשר הזכרת והעדת כי האב והבן ורוח הקדש קנין אחד הם אמור לי עתה נולד מן האב או עם האב נולד א"ת כי עם האב היה וקודם שנולד הי' כבר נטלת הילדה כי לא יולד. ואם תאמר כי לא ילדו נטלת דבריך הראשונים כי היה עם האב קודם שיולד. וא"ת הן כבר אמר השם לישראל בני בכורי ישראל והבכור הוא הבן הראשון. וא"ת כי השם קראו למשיח על מנהג הנביאים משיח בן דוד. ודוד היה מבני ישראל וישו עתה אינו בנו בעצמו כי אם בן בנו של בן וא"ת לא רמז לך בן אלא כמנהג בני אדם הי' ולא במנהג האלהים (........ בלוי מפני הדיו — המעתיק —) האלהים ושליטות האלהות הוא האלהות וניהוג האישות שלם היה בלי חסור ותאמר כי הורד מבחינת האלהות אל ניהוג האישות רק הודבק האלהית באישות והועלה המשיח בשמים בשני ניהוגים שלימים בלי חסור עד אשר עלה וישב עם האב (בלוי מפני הדיו) היראה והבר' והשכחה והשינה הרעב והצמא אשר היו בו מנהגות האישות אמור לי עתה מאין היה נושא אליו האוכל והמשקה בשמים כי אין לנוהג האשות מעמד בו כי אם באכילה ושתיה ובמקום שתכנס האכילה שם יהי' רוח ונפיחות ויצטרך לבית הכסא. ואם תאמר אלהים לא יאכל ולא ישתה יפסדו דבריך הראשונים אשר אמרת לא נחסר מנהוגו כלום. ואם תאמר הוסיף האלהים בו כח שלא יאכל ולא ישתה הנה תשימנו חסר כי חסר היה מקודם עד שהוסיף בו השם כח לסבול. ועוד אשר העדת על האב והבן ורוח הקודש שלשתם קנין אחד הם בניהם א' ושליטות א' וגבורה א' מפסידין עליך דבריך אשר אמרת כי שלשתם הם א'. הודיעני עתה מה תאמר באיש אשר קלל את האב והבן ורוח הקודש וחשב המקלל כי האלהים אינו האב והמשיח אינו הבן ואח"כ ניחם על מה שאמר וחזר ודאי כי א"ת האב והמשיח הוא הבן לא נתחרט על הקללה אשר קלל את רוח הקדש וכתוב בספר הטעותי המקלל את הבן לא תתחרט על הקללה אשר קלל את רוח הקדש וכתוב בספר טעותכם המקלל את הבן והאב יתכפר לו כאשר יתחרט והמקלל את רוח הקדש בהתחרט לא יתכפר לו בזה ובבא וכן הוא בלשונם: אמור לי עתה מה מועיל זה האיש אשר כפר לו האב והבן ור"ה לא כפר לו הקנין א' ואם יקצוף עליו האהים כי קלל את רוח הקודש נראה כי יקר הוא ר"ה לפניו יותר מן המשיח כי כופר כל מה שאמר על המשיח ולא כופר מה שאמר על ר"ה ולא קצף למשיח ואם שלשתם א' הודיעני אנה ילך זה האיש אשר מקצת האלהות כפר לו ומקצתו לא כפר לו. ועתה הזהר בדבריך שסותרים זה את זה.

ואשר העדת כי האלהים א' וישו בן האלהים הוא וי' אחד אשר ברא את הכל בדברו ואמרת כי ירד מן השמים בלי פירוד מן האב ור"ה וידבק ר"ה באלה השני ניהוגים ניהוג האלהות ושליטות האלהים והניהוג ניהוג באישות והיה איש שלם וישו הוא הבן היה ישר בלי חטא ולא נפרד הניהוג אל הניהוג כלום. הודיעני עתה באמרך כי קנין הבן הי' על מרים ירד עצמו והאב ור"ה הם לבדם נשארו עליך דברים אשר אמרת כי ג' ניהוגים בקנין א' היו ניהוג האלהות וניהוג האישות אראה עתה כי ישו הי' משני קנינים ולא מקנין האב ור"ה במקצתו נדבק ובמקצתו לא נדבק נפסדו עליך דבריך אשר אמרת כי לא נפרד קצתו מן קצתו. וא"ת

היה בכל האלהות ובר"ה כדבר הודיעני ברדתו המשיח בארץ אנה היה בשרו ודמו בשמים או בארץ בים או בהרים בצפון או בדרום במזרח או במערב כי לא היתה קומת המשיח כל כך גדולה כי אם ככל אדם אשר על הארץ. ואם תאמר כי לא היתה עמו כדבריך נראה כי לא הי' שלם בכל ר"ה. ואם תאמר כי היה שם מקצת אלהות דע כי פגמת מקצתו על קצתו. ואשר הזכרת כי ה' ברא דבר להראות ודבר שלא להראות עתה הודיעני המשיח וכיהונו מן הנראה תשימהו או ממי שאינו נראה תשימהו הנה הוא חסר כי השם ברא דבר לראות. ואשר העדת כי יי' הוא המשיח אבל היה נסתר מעיני הבריות וירד אל הארץ להחזיר בני אדם לדת האמת ולהצילם מדרכי השטן הודיעני עתה ברדתו מן השמים להזהיר הבריות ולהחזירם באמונה כמנהג אחרים ומנהגו היתה האמונה או החטא. אם תאמר שמנהגו היתה האמונה אמור לי העושה שמנהגו חטא או האמין. אם תאמר האמין חטאתם אתם כי לא עשיתם מנהגו ולא הלכתם בארחותיו וא"ת כל מי שהיה עושה כמותו חוטא הוא וכבר כפרתם בש' ובמש"ח ובאשר האמין בו אם תאמרו כמנהג א' היה עושה את מי תעבדון את מי שאין לו מנהג אלהות. ואם תאמר כי משה וכל הנביאים אשר היו אחריו כמנהגו של משיח היו עושים מעשים שלהם. האמת והטוב היו עושים או החטא. אם תאמר האמת והצדק היו עושים כפרתם אתם כי לא הלכתם בדרכיו ולא האמנתם כי לא עשיתם כלום ממה שעשה משה וכל הנביאים. ואם תאמר החליף השם את מעשיו הנה כפרתם באלהים ובנביאים. ואמור לי עתה המשיח הי' מלמדכם האמת או בדבריו היה מלמדכם. אם תאמר בדברו היה מלמדכם דין האמת הלא דבריו בספר טעותכם אני לא באתי לסתור ולא להחסיר מתורת משה והנביאים כי אם באתי להשלים בדברי האמת וכן הוא בלשונכם. ועוד אמר ישו יחלפו השמים והארץ ולא יחלפו דברי מדברי משה מאומה עד אשר הושלמו וכן כתוב בספר מרקו: ואם תאמר כל הכתוב בתורת משה היה עושה בטלת הדברים הראשונים אבל ישלח לכם שלוחים ונביאים ללמדכם חוקים ומצות ויבואו השלוחים ויוכיחו אתכם לא על דין משיח ולא על מעשיו ולא על מנהג נביאיו ויוכיחו אתכם לרצונם ותאמרו כי אותם השלוחים נביאים היו כילד היו עושים אשר לא צום המשיח. ואם תאמר כי כן צונו הרי תשימהו במלכות שמים חסר במלכות כי צוה את שלא בתורת משה. אמור לי עוד מה היה המשיח שליח היה או משלח א"ת שליח תכזיב את ספר טעותכם וא"ת משלח תכזיב את ספר תהלים שאמר ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי וכן הוא בלשונכם. הודיעני עוד על משיחכם נאמן הוא או כוזב אם תאמר נאמן היה הנה כפרתם ביי' כי לא האמנתם בדברו ואם תאמר כוזב הוא הנה כפרתם עוד ביי' אשר צוה לעבדו ותעבדו את המשיח ותעזבו את יי' ותאמרו כי המשיח הוא האלהים. ודע לך איך יהיה אלהים כבר כתוב בכ"ד ספרים של ספר מרקו כששאלוהו תלמידיו על תחית המתים ואמרו לו מתי תהיה היום ההוא ויען ויאמר אין היודע היום ההוא לא מן המלאכים ולא ממלאכי רומה ולא אני שאני בנו ולא ידע היום ההוא בלתי השם לבדו. ואיך יהיה ישו אלוה והנה העיד יוחנן בספרו עתה אראה בני אוהבים אותי ואם אעקם הדין דיני ברשות האלהים ואינני לבדי אלא אני ואשר שלחני וכן הוא בלשונכם. ועוד העיד בספר החמישי:

איכן איסים אוקיריאיס אופימאפוסטילין אפטוס איסטיס קיריאוס טון קיריאון תיאינו אפוסטילסטו

והנה העידו עדים נאמנים שהעיד על עצמו שהאל שלחו והמעיד על המשיח כי הוא אדם עדותו שתי עדויות. א"ת כי אלהים הוא כפרתם שהרי כתוב בתורת משה ראו עתה כי אני אני הוא אני אמית ואחיה ואין מידי מציל וכן הוא בלשונכם. וא"ת כי הוא א' תכזיבו משיחכם כי אמר כי הוא שלחני ולא הניחני לבדי וכתוב בספרכם בד' ספרים של יוחנן הוא אשר אמונתו כשישמור דבריו ולא הניחני לבדי והדבר איננו ממנו אלא ממי ששלחני. ועוד אם תאמרו שנים תכזיבו את תורת משה שאמר ואין אלהים עמדי ועוד כתוב בספר יוחנן כבר

ידעו הכל כי אתה שלחני ואף ברכתי להם כי אתה ה' וכן הוא בלשונם והוציא עצמו מן
האלהות. ועוד אמר משיחכם אעלה על ד' אהי ואהיכם וכן הוא בלשונם. ואם תאמר לא כן
כי המשיח הוא האל הככם מכזיבים אותו באומרו אל אלוה ואלהיכם. וא"ת הוא הוא ויי' הוא
המשיח כונתם ושקר אמרתם כי אם היה המשיח לוה לא היה כעוזר מאחר בעת צרתו לומר
אלי אלי למה עזבתני וכן הוא בלשונם ואם המשיח נאמן ולא כפרתם אתם ביי' תכזיבוהו
באמרו אלי אלי למה תעזב. וא"ת כוב המשיח כי הוא האלהים כפרתם ביי' ובמשיח. ואם
תאמינו במשיח הנה מדוע (כעוסכם) תעבדוהו ותעזבו את השם ואיך תשימון את המשיח ואת
השם א' וכן כתוב בספר שניע של פוולו כי המשיח מימי קדם ואח"כ נעשה אדם. ועוד אמר שם
המשיח אמר האמינו כי עשיתי לכם השלום ויי' יתן לכם הטוב הנה לך עדות פוולו כי הם שנים.
ועוד כתוב בספר א' של יוחנן כי המעשה אשר עשיתי עשכם השם מעיד עלי כי הוא שלחני
אל העולם אשר לא שמעתם אותו מעולם ולא ראיתם בעיניכם ולא תוכלו להביט כי אם
תאמינו בי תאמינו באשר שלחני ואם אשר שלחו א' הנה הם שנים ודוד עליו השלום אמר
התילבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יי' ועל משיחו והנה הם שנים. ואם תאמר לא
כי אלא א' הוא תכזיבו ספריכם וספר תילים כי כן אמר פוולוס בספר טעותכם גם כן
אמר בפסוק נאום ה' לאדוני שב לימיני עא"א אדום רגליך (נ"ל עד אשית את אויביך הדום
לרגליך — המעתיק) ואמר שעלה אותו האיש וישב על ימינו של אלוה הודיעני עתה
בגופו עלה ובכל אשר בו ובניהוג אישותו עלה וישב בימין האל או לא. וא"ת לא כן אלא א'
הוא תכזיבו כתבכם וא"ת שנים כפרתם בשם ובדברי הנביאים ואיך תעשוהו אלהים וכבר נודע
לכם כי אלהינו אל. הלא תדעו כי כתוב בעון גליון שלכם שאמר מתיאוש בספר שלישי
כי איש אחד אמר לו מלמד הטוב והצדק הודיעני במה אזכה לחיים וא"ל אל תקראני צדיק
כי אין צדיק זולתי השם לבדו. ואי זהו אלהים אשר הי' בשמים ומקיים דבריו או ירד בארץ
ולא היה יכולל כנוש אויביו ומזה תדע כי אדם היה. גם ספור דרך הטוב כן הוא בלשונם.
ואם היה המשיח האלהים לא היה כופר באלהות על שעשה עצמו אדם ולא היה אומר לאיש
שקראו צדיק אין צדיק כי אם השם לבדו. ואמרת כי על כל דבר שנדבק בשרים ע"כ השיב
בכך ולכן גופו ומחשבתו שמח כל צרות. ואמר שמעון בספרו כי השטן מתעסק להמיתכם
ואני שאלתי מהשם מלקצר ימיכם וכן הוא בלשונם ואיך לא תבוש לומר כי המשיח הוא
אלהים. אם היה אלוה לא היה מתפלל לאחר ולא היה כורע על ברכיו ואומר העבד ממני
המות הזה ברצונך ולא ברצוני ובקש מהשם להצילו מסרורת המות והי' עני שושפל בא
כלו ובחליו מתפלל וכורע על ברכיו. ואם הי' היא אלקים נמי הי' מתפלל אליו וכעוזר בו
באמרו אלי אלי למה עזבתני. ואם תאמר יש לו אחר כפרתם בשם בעבדכם המשיח. וא"ת
היא האלהים תכזיבו המשיח באמרו אלי אלי. והלא תדעו כי העיד על עצמו ואמר כי עבד
ונביא אני שלוח. ועלי לבאר לך את עדות זו על עצמו בבואו ממדינה אחרת וישב עמהם
והיה מזהירם ואומר להם יראו את ד' אדוני ואדוניכם והי' תמהים ממנו ויראים ואומר בן
הנגר הזה ושם אמו מרים ואחיו אללנו יעקב ושמעון בעיר נצרת בגליל בא"י ונלאי כי
הכירוהו וגם ידעו יחוסו הגידו אמר כי לא יקולל הנביא ולא יתחרף כי אם מאנשי מדינתו
ממקום שיודע הוא. וכן הוא בספר לוקא ועוד כאשר אמר לו ברח לך כי הורודו המלך מבקש
להרגו אמר לו אני הוציא השטן מגופכם ואותות רבות יעשה לכם או כאשר אשלים לך אל
האלקים שלא אאבד חוץ מירושלם. וכן היא בלשונם. ובשמעו כי ידעו יחוסו הוציא עצמו מן
האלהות. והעיד כי הנביא אינו מתקלל כי אם ממדינתו. והנה תלמידיו מעידים כמוהו כי
אמר ישו שממדינתו נצרת אני ואינני אלוה כי אם שלוחו. ועוד העיד יוחנן בספר החמישי כי
אמר ישו האל אשר שלחני הוא אלהי עולם ולא מלבי דברתי כי אם השם פה לאדם שלחני.

ועוד אמר כל המקלל נזרתי האלהים יתן לו שאלתו. ואם תאמר כי אשר אמר לו השם אותו דבר והעיד על עצמו כי הוא בן אדם וכי הוא עבד ולא קרא עצמו בספר בעצמו כ"א אדם הודו גם אתם לדבריו. ועוד כתב מתיאוש בספר הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא אני ד' קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עולם לאור גוים. וא"ת אינכם משבטי יעקב הלובשים ברית ולא משארית ישראל. והנחתם מעשיו ומנהגיו ועזבתם נביאיו ומדוע אינכם תמיהים על שאתם מאמינים באיש הלא תזכירו את המשיח בהיותו נער היה עושה ממעשה נערים ואינני סבור שתכפיר בזה אשר אומר לך. ואם הוא כן כאשר אני אומר לך הבינו וראו מה היא אמונתכם כי הנער מטנף את בגדיו ומשתין במשכבו ושוחק עם הנערים פעם בוכה פעם שוחק. הישר בעיניכם לעשותו אלוה. והוא עשה כל אלה ולא תוכל לכפור על כל מה שהזכרתי לך איך תוכל לומר אלה הדברים באמרכם כי יוד אמר כך וכך ולא לבד זה אשר אתם סוברים ולא עלה על לבו כן ולא אמר אשר אמרתם באמרכם ויקץ כישן ד' כגבור מתרונן מיין או מהיות לאל אבן ומלנה. או אומר כי היה אל מטונף בחטא עד אשר טהרו יוחנן או אומר כי שתה יין או אכל כל אוכל או כשתכר משום משקה או טעה במדבר עד אשר באו המלאכים וישאוהו וישליכוהו בהיכל או אומר כי מקללת האלהים נורא ומקבתו ברוא או כי רצה לעשות דבר וימנעוהו מעשותו או כי שלטו על נפשו הערלים הכופרים ויקחוהו ויביאוהו אל ארץ יון כי היה שבוי ומושפל וישחקו בו וישקוהו חומץ וישימו על ראשו אגודת קוצים כי כתאבל וירא ויפחד וכי תפשו השטן מן ההיכל ויוליכהו במקום אשר לא היה רוצה או אמר לו השם חזור בתשובה להחזיר בני אדם אל האמת והוא שלח נביאיו ואחר כן בא הוא בעצמו לעשות תאותו. ובבואו אמר השטן יקחוהו וימיתוהו וישליכוהו ויקברוהו או אמר כאן היה לו עדן ונתחרט בדבר ויחזור אותו המנהג אחר ובכל אשר היה כעשה היה במנהג הראשון והכניסו בגיהנם. ועתה זכרו בכל אלה הדברים ודעו כי הטיתם הטוי גדול בעזבכם את כל מעשיו אשר היה עושה המילה הפסח והשבת וצום גדול ועשרת הדברות וכל המצות והעידו כל הנביאים כי ד' אחד ואין עוד מלבדו. הלא תדע כי הי"ת דבר עם משה בדברו אל בני ישראל היו נכונים לג' ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום הג' בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וכו' ויחרד כל העם אשר במחנה עד אשר פרחה נשמת בני ישראל. ומשה נפל על פניו ארצה ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה וידבר אלקים את כל הדברים ויאמר אנכי י"א לא יהיה לך אלהים אחרים לא תשא ועוד אמר השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם. וכאלה הדברים כתוב רבים בתורה ועוד אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואא"ע אא"ו ודוד אמר לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי. גם ישעיה העיד ואמר מלך ישראל וגואלו גם אמר השם בפיו אני ואין אלקים עמדי והנה עדות כל הנביאים שמעידים יחד פי יי' א' ואתה אומר ג'. ג"כ העיד מרקוש בספרו כי ישו הוא בן אלהים וי"ת שם ד' מעדות זו. והעיד לוקא בספרו ואמר כי נפקחו השמים ויאמר י' אל ישו אתה בני ואני שוים. ועתה בחר לך א' מהנה אם תאמין בשם ית' וית' שמו כי הוא א' כאשר אמר לכל הנביאים ולמשה ביחוד השם או תיטיב לדברי מרקו ומתיאו ויואני ותבטל תפלתך אשר אתה מתפלל בכל יום לשלשה. ואם תכזיב את הנביאים תבטל את דברי ישו ותשימהו חסר במלכות שמים וארץ ולא יאמר דבר אחד מדברי משה כי לוק לעבוד ג' תחסרהו כי בכל העולם אין יותר מאל א' ואתם מלאתם נספרכם ג' כאשר הוא כתוב בספר מתיאו ולוקא ומרקו ויואני ועדותם בטלה שמכזבים זה את זה וכבר כתוב מעשה ישו מיום שנולד עד שנצלב ועל שנצלב על עץ כאשר כת' בעוון גליון וכי גבריאל בא למרים ואמר לה דע לך שתלדי אלוה. והנני מבאר (רואה בגליון) ומודה כי אדם הראשון הוא יקר ויתר מן ישו כי הכת' מעיד שנולד מחומר ונעשה

מחומר ונעשה בשר ודם ושיער ונופח בו נשמת חיים ונותן בקרבו רוח הקודש ויהי האדם לנפש חי׳ וימשילהו על כל מעשה שברא ויתן ממשלת עולם תחתיו ויגדלהו. ועל ישו כאשר שבא נבריא ונשרה את אמו מרים איך היא הרה ותשאהו בבטנה בדוחק הבטן והחשך והאופל ובמקום טנוף הנידות ט׳ חדשים כאשר הוא כתוב בספר מתיאוש ועוד אח׳ אמרו כי מת ישו קודם שידקרוהו ברומח וכן הוא בלשונם. ואחרים אמרו אחר שדקרוהו. ועוד כתיב בעון גליון כי ישו (כ״ל ישו) בא מהגליל לירדן לטהר בצאתו ממצרים מארץ טמאה ורצה לטהר מטומאתו וכן הוא בלשונם. ודבר שאמר השם לישראל כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד. הנה הפר דברי האל ברדתו למצרים. ותמה אני אליך איך לא תבוש לעבדו כי הוא הפר דברי השם והעיד עליו לוקא כי שלשים שנה היה דר במצרים והיה שרוי בטומאה עד שהטבילו יואנים בירדן לטהרו וכן הוא בלשונם והרי המטביל טוב מן הנטבל. כי הוא הקריבו לטבילה וכשהוטבל נפתחו השמים וירא רוח אלקים יורדת אליו כדמות יונה וישמע קול קורא נפה. זה אהובי ובני ואני שמחתי בו. זו היא עדות לוקא. ועוד אמר מרקו בספרו כי ישו הוא בן אלהים י״ת וי״ת השם על העדות הזאת. ועוד אמר לוקא בספרו אמר האל לישו אתה בני וחביבי. ואתה אומר בתפלתך ביום האב אחד הלא תדע כי משה איש האלהים שאל לראות את כבודו ואמר לו לא תוכל לראות את פני וכו׳ והנה בני אדם ראו את ישו וירוקו בפניו והלעיטוהו רוש ולענה וישקוהו חומץ וישימו על ראשו עטרת קוצים וידקרוהו בחרב וימיתוהו וכן הוא כתוב בעון גליון. ואם היו ישו אלוה כדבריך כזב משה באמרו כי לא יראני האדם וחי. ואתה יודע כי חרפה גדולה היא אפילו לעבד כושי שיכזב וכל שכן אתה שתכזב את י׳ אלקיך. ועוד אם כזב משה רבינו ע״ה שמת את ישו חסר במלכות שמים שהרי אמר בעון גליון אני לא באתי לסתור או להחסיר מתורת משה כי אם למלאות כלומר קורא אותו חסר מפני שמבטל דברי משה. וא״ת מה חסרונו וכי יש חסרון גדול מזה בשום לאקים כאשר וילד. יתע׳ זכרו מזו העדות. ועוד הגידה לי בעבור ישו במנהג עצמו היה עושה כן במנהג אחרים. א״ת במנהג עצמו היה עושה כזבת כי לא עשה כ״א כתורת משה שנימול לשמונה כאשר צוה י׳ א״מ.

והגידה נא לי היום בעבור מנהגכם מי צוהו אתכם לעזוב את המילה א״ת ישו אם כן שמת את ישו חסר במלכות שמים כי המילה היא גדולה מכל המצות כי אברהם אהוב הב״ה נמול וכל האהובים כמולו והגד נא לי על הנביאים אם באמת עשו או לאו א״ת אמת עשו הנה עשיתם אתם שקר וכזב כי בלטויתם לימול והמילה היא מצוה גדולה והיא תחלת קרבן שהקריב אדם לאל את עצמו. וא״ת שוא עשו שמת את ישו חסר כי חסר יקרא המחסיר אות אחת מתורת משה. אם היה ישו אלוה כאשר אתם אומרים. ואם תאמר אמנם כי כן צוה אלא בזמן ההוא ואחרי שנתחכם ונתם והיה בן דעת וידע כי לא תהיה המילה מצוה נכונה כי אם גנאי וצוה על בני אדם שלא להוסיף להמול כי המילה היא שוא יתפל ובל אותם הנביאים שמלו עצמן שוא עשו כי כאשר היה המעשה לא היה בן דעת והוסיף לצוות הנביאים אחרים אמתיים וילום מנהג אחר טוב מן הראשון א״כ אלהים כזבן ושקן הוא כי צוה את משה וכל הנביאים בשקר ואחר צוה אתכם האמת וא״ת כי כן הוא שמהו חסר במלכות שמים. והגד נא לי על ישו האמת עשה או השקר א״ת האמת עשה רואה אני את אלהיך שעשה את האמת בילדותו ובעת שגדל צוה השקר ואיך תאמ׳ תאמינוהו והרי לא ידע לדחות השקר מעליו. והלא תדע כי אמר ישו „איני קיאילת כומו מואיש טוקטליאין אמי טופל ירושיו.“ (האותיות כאשר הנה — המעתיק) וכאשר אני רואה שבטל שבת ומילה והחליפו ליום ראשון וכבר כתוב בתורה שמור את יום השבת לקדשו וכן הוא בדבריהם וצוה לנוח בו וכל העושה בו מלאכה מות יומת ועוד כ״כ אמר פוולוס. אושטוטמו קנוט דיאוס אמם פילאטוטו שאבאטו דאטי

קידומפיאה טין קיראקין דיאביין אכשתטין (ככ"ל — המעתיק) וניטל המילה וילו אתכם להטביל במי הלחכה ולהבות עם דיקוב"ו ולעשות דנק שאין בו הנאה ולאכול בשר חזיר וכל שרץ ולהקריב לאם תחת הקרבנות אשר תכניסו בגופיכם ואשר לג"ה בש"ת (?) ועוד אמר מרקי פיריעס קיטניאס קסאגיגי פירום אפטון אפרשי קטוכס טון גרמאטיק אלסכדון אפי ירושלם קיאידוכרס טיכאס טומתיאון אפטו כיכס פיוסין איסטימוכדס ארטוס אוגד פסיק פאכדיס אאידיאי איאן פיגוסכי פשוכא טין פירס אוקסטיאו שין קרא שוריס גד טן פרדואשין טון גוכיאון. האותיות כאשר הנה. כאן סיום הדף — המעתיק) ולקבור מתיכם בבתי תועבותיכם ולהם תעתירו אתם ואייליכם ולעזוב פריה ורביה ולעשות קדשים ודברים רבים כאלה וכדומיהן ובל אלה לא כהגו ולא כתבו בתורת משה אלא לוס אלהי הלבאות י"ת וי"ת עדי עד ושינה ישו את כל אלה. וא"ת כי ישו בחר כל אלה המנהגות מנערתו וכי היה עושם כזבח על ישו שלא ה' אוסר אלא מה שהיה אוסר ישראל ולא היה מתיר אלא מה שהיה מתירים. וא"ת כי היה עושה כמנהג משה עד אשר באו נביאיו אחריו וילו אתכם מה שלא לוה הוא ומה שלא ה' עושה רואה אני שלא ה' עושה ישו כן אלא באו שלוחיו וילוו אתכם באמת וכאשר אני רואה נביאיו היו יותר משני כי הם לוו אתכם האמת והוא היה עושה השקר וכתוב בתורת משה וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעלם אדם או בקבר יטמא ש"י וכן הוא בלשונם. ועוד כתוב על העושים בית תפלתם אשר בבתי תועבותיהם קברים ועלמות המתים תרחצון במים ותשימון קרנו ותרפאו כי קל"ו הבמוכים וקי"ת אבות כסלאו עדי שקר ולום והרגם ורוא ההגמוכים עמם וזה המעשה היום ת"ק שנה אשר לא תוכל להבזיבם וכן הוא בלשונם. ועל אותו הללב שהוליאה אותו היליכי המלכה עם קוסטדינו הקטן בעלות ע"י (מטושטש מלה אחת — המעתיק) בדמשק ותמלוך עליהם אחר שמת ישו ל' שנה ודבר זה לא בעון גיליון שלהם. הלא כי הקב"ה לוה לנביאים הקדמונים לאדם ולנח ולאברהם וליצחק וליעקב ולבני ישראל לקחת להם נשים. אמור לי עתה באמת עשו או בשקר א"ת באמת עשו ההגמוכים כבר כזב ישו ואם אמת עשו משה וכל הנביאים שמת את ישו חסר במלכות שמים שלוה אתכם לעזוב פריה ורביה ועשיתם אתם שנוי שאיכתם את אשר לוה השם למשה ולבני ישראל עין תחת עין וכן הוא בלשונם. והוא אמר אם יכך אדם ביד ימין החר לו את שמאלך להכות בו, ומי ששואל לך מלבושך תנהו לו ומי שיעשה לך אנגריאה מיל לך עמו שני מלין וכן הוא בלשונם וכתיב בעון גליון אהבו את שונאיכם ותברכו את אורריכם וגמלו טוב למרעים לכם והתפללו עליהם ובעשותכם ככה תהי׳ בני אביכם שבשמים. ואם תשאלו בשלום אחיכם תעשו חסד גדול כן הוא בלשונם. הנני רואה עתה המוכים בלחיים ונותנים מלבושים לשואלים מהם הולכים באנגריאה או המברך למאררו שאינו בן אלהים ית' האלהים מכל אלה הדברים אשר אתם אומרים לגמול טובה תחת רעה כאשר אמר ישו אין לכם חלק לפני אביכם שבשמים ואם תסלחו על האדם על רעתכם אף אביכם שבשמים יסלח לכם עונותיכם. רואה אני עתה שאמר ישו כי הסולח הוא בן אלקים. הלא תדעו כאשר בא ישו מן הגליל בא אליו איש אחד וא"ל טבלני א"ל איני יכול להטבילך לך לך אל הכהן והקרב קרבן כאשר לוה ד' אל משה בתורה. ואני תמיה איך לא תבוש לעבוד אלקים שאין לו מנהג. וכתיב בעון גליון כי אמר ישו לתלמידיו שבו לכם הנה עד שאתפלל הגידה נא למי היה מתפלל אם את אותו שהוא אלהיך? ואם תאמר שאינו אלהיך בונת שאתה מתפלל ואומר האב והבן ורוח ה"ק. ועוד אמר לפיליפוס המביט בי כמביט אל אבי. וא"ת שהוא אלהיך כאשר אמר לפיליפוס למי ה' מתפלל, ואומר הגיע נפשי עד מות ויקוד ארצה וישתחו ויאמר לו אם אתה רולה להעביר משני הכוס הזאת ברלונך ולא ברלוני עשה. ואחרי התפללו אמר לשמעון כיפא את רואה אותי בצרה גדולה ותישן, קום התפלל עמי שלא אפול בזו הכדה (?) כי בן הבשר נמסר ביד החוטאים ואם הי ישו אלוה לא הי' אומר הדבר הזה

ולא היה מודה שהוא בן בשר. ואחר הצרה הזאת התענה מ' יום בהר בורח מהשטן בצום ובתפלה ואלהים גדול מכל אלה הדברים. הגידה נא לי למי היה מתפלל וגם מ' יום בהר עד שבא השטן ואמר אל ישו אם אתה בן אלוה כאשר אתה אומר, לאבן הזאת אמור שתעשה לחם ואאכל ממנה. ואמר ישו לא על הלחם לבדו יחיה האדם. ולקחו השטן והעלהו במרום ההיכל בעיר הקודש ואמ"ל אם אתה אלוה השלך עצמך ממעלה למטה ולא ימלאך נזק כלום ויאמר ישו אל השטן הלא כתוב לא תנסו את ד' אלהיכם. ועוד אמר השטן לישו ראה העולם כלו ומלכותו ושלטנותו וכל הטוב אשר הוא לי כורע לי בריעה והשתחוה לי השתחויה אחת ואתנהו לך ואמר ישו הלא תדע כי כתוב בתורה את ד' אלהיכם תירא ואותו תעבוד וכן כתוב בספר מתיאו ויקח השטן את ישו וישימהו ללעג ולבושת ולצחוק ואת אומר כי ישו אלוה הוא כאשר אמר לפיליפוס כי המביט אלי כמביט אל אבי שאני ואבי שוים. ואם ישו נאמן כי הוא ואביו שוים ודמותם וצורתם אחת גם השטן מאות' צודק ודאי היה להיות הד"ר וע"ז עליו. עתה ראה לדברים האלה כמה הם מבוערים בשום אלהיך לעג וקלס לפחות יסוריו וזה כולו בס' לוקא ותמיה אני ממך איך תקבל לדברי לוקא ועדותיו אטומות ועלי לברר הדבר הזה. הלא תדע כי ישו בא מן ההר אל יואני ואמ"ל תטבילני וטהרני ויטבילהו בירדן וכאשר יצא מן הירדן נפתחו השמים כמו שאמר ויאמר לו אתה בניאי ואהובי ורואה אני עוד שמעיד לוקא כי ישו בן הלל בן מתת בן לוי ויחסו עד מ"ב דורות. והנה לוקא מכזיב עוד על עצמו במקומות הרבה ביחס ישו. בתחלת יחוסו אמר כי ישו בן יוסף בן אלעזר. וכזב עוד ישו את עצמו במקומות הרבה באמרו לפילופוס המביט אלי כמביט אל אבי ועוד אמר לאשת זבדיום כי אני ובנך נשתה בכוס אחד. ועוד אמר לפיליפוס ברחצו את רגליו לא כן כי לעבוד אחרים אלא לעבוד אחרים לו ויעמוד ישו וישמש את תלמידיו והנה הוא מעיד על עצמו שהוא בן אדם בכמה מקומות. הנה בררתי לך כל דבר ודוד אמר במזמור קמ"ה אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה. א"כ מהו אומר ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ומן ד' יסור לבו. הלא כי יוסף העד אמר לא ידעתי את מרים שהורתה. והגד נא לי אם ידעה מקודם או לאו. א"ת כי לא ידעה כונת שכתוב בעון גליון כי ישו ואמו ואחיו ותלמידיו עלו בגליל וראו לישו אחים מן האב וראו גם את יוסף . . . לגל מרים כאשר אמר מתיאוס כי גבריאל המלאך אמר ליוסף אל תירא מקחת את אשתך קח אותה ולך עמה למצרים כי הנולד ממנה הוא מרוח הקודש. והלא תדע כי ישו וחבריו באו בכפר פריסיאו והביט ישו ואמר לפטרו הנני רואה בכאן אדם שעתיד לצערני. אמר לו פטרין ומי הוא אמר לו השולח ידו עמי בקערה. וישלח ידו בקערה תחלה יהודה איסקריאוטו ויהודה שמע באמרו לפיטרון ויאמר האני האיש ויאמר לו לא אמר כלום. ויקם משם בחרי אף וילך לו אל אשתו ויאמר לה הנה שמעתי שהיהודים מבקשים את ישו והנה הוא ותאמר לו לך נא והגד להם ויגד להם ויקח יהודה אנשים ויבואו וילכדוהו ויוליכוהו אל בטליוס המלך וימסרהו ביד היהודים ויצערוהו ויבריזו עליו בכל המיכה ויתנו בראשו עטרת קוצים וישקוהו חומץ והיו מכסים פניו בבגדו והיו מכים אותו בקנים על ראשו ואומר לו הגידה נא מי היא המכה אותו ולא היה יודע מי הכהו ולולי שהיו כאלה וכאלה בעון גליון הייתי מתביים מלספר כל אלו. ואם נעשו כל אלה לחמור אחד היה חרפה גדולה ובושה כ"ש לאלהיך שאתה אומר שבא זה בעדו ומאריך כל כך בשבחו. ועוד כתוב שם כי עבד ארכילום הכהו על פניו ותמיה אני ממך שאיכך ירא מהשם שכתוב בתורה כי לא יראני האדם וחי, ואלהיך נראה והכהו וירקו בפניו ירא את השם וסור מרע ומשה עבד אלהים אמר לישראל ונשמרתם מאד לנפשותיכם כי לא ראיתם כל תמונה כי אם גדולות נפלאות ונוראות וגבורות בלבד שנאמר וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ולא יכלו לעמוד ויפלו על

כניהם ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ואתם מעידים על ישו שהוכה על פניו והכרוזו בכל המדינה כי ביום ששי היה החבל בצוארו על פני היום קודם שנצלב על העץ כדבריהם וגם העמיסוהו קורה לצלבו עליה. ויגע ממשאי הקורה ותפול מעליו ויבא שימון כיפא וישאה תחתיו ויוליכה ויתלוהו היהודים עליה ויען ויאמר אלי אלי למה עזבתני. ואיך לא תתביישו על אלהיך בהיותו עיף ויגע והלא כתוב לא יעף ולא יגע. ויש מכם מעידים כי מת קודם הדקרו בחרב וברומח. ויש מכם אומרים אחרי הדקור בחרב מת ולא עמדו על בירור אחד. ויהי הוא צלוב על הקורה ויוסף היה מתחנן ליהודים ולנטליום להורידו ויתנו לו רשות ויורידוהו ויקברוהו כאשר כתוב בעון גליון של מתיאו ויואנכי ואין אני אומר הדברים האלה מלבי כי מצאתים בעון גליון הן כדבריך בצלב אלהיך וכל הנצלב ארור הוא כי קללת אלהים תלוי וכן הוא בלשונכם. והשם הציל את בן אברהם אוהבו מהשחיטה וכאן תחתיו איל ולא היה יכול להציל את בנו ישו מיד נטליוס ומיד היהודים כאשר העדתם מפי מתיאו ומרקו ולוקא. ואיך יתכן להיות ישו אלוה וכבר ירד על הארץ בשביל אבדון. וא"ת שקר הוא אני אדריכך אל דרך נכון. הלא תדע כי נפשות כל בשר היו באבדון אצל השטן ראש החטאים וכיון שמת ישו ראה צרתם ולקחם והוציאם בלתי ג' נפשות ואלו הן הורודוס המלך שהרג את הילדים וקין בן אדם הראשון ויהודה איסקריאוטי. ואיך לא תבוש לדבר כדברים האלה כי ישו לא היה יכול להציל עצמו ונפשו מן הצרות הללו שהגיע נפשו עליהם ואיך יכול להציל נפשות בני האדם מיד השטן. ועוד כתוב בעון גליון כי פדה נפשות בני אדם מיום ברא אלהים אדם עד מות ישו וכן הוא בלשונכם. הגד נא לי אדם ונח ואברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה ושאר נפשות הנביאים והצדיקים אוהבי השם היאך היו נפשותם עם נפשות הרשעים או במקום אחר. א"ת במקום הצדיקים שקרת באלהיך כי העדת שהשם הוא מסר נפשות הצדיקים ביד השטן חלילה לאל מרשע ושדי מעול למסור נפשות חסידיו ביד השטן גם מודה בעון גליון כי השם דבר עם משה כמה פעמים עד יום מותו ולא היה כל בריה להביט בפני כ. קרן עור פניו ונתן עליו הוד מהשכינה וכשהיו רוצים הזקנים לדבר עמו היה משום על פניו מסוה וכשהיה מדבר עם השם היה מסיר המסוה מעל פניו ואם ישו היה בן אלהים הודיעני כמה פעמים היה מדבר עמו השם ית' וקראו בני בעון גליון ותפשתי אני בכל ספריכם ולא מצאתי שדבר עמו השם אפילו פעם א'. והנה משה אשר הסתיר פניו ודבר עמו מ' שנה ולא היתה כל בריה יכולה להסתכל במראיתו ונכנס כל הרפאים תחת ממשלתו. וישו שאתה אומר שהוא בן אלוה לא היה יכול להנצל מן היהודים אלהיהם יתדמה מכל אלה וכיוצא באלה. אוי לאותה בושה אוי למאמינים לדברי תוהו ובהו. וכתוב בספר עמוס (צ"ל יואל) על המשיח והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכן הוא בלשונכם הגד נא לי עתיד הדבר הזה להיות או לאו. ובעת ההיא יחדשו בני ישו"ר שירות ותשבחות בחת ד' את משיח בן דוד המצליח ובת קול תתפשט בעולם ויאצו למלכם למלך הטוב ויושיע לאבליו ואז ישישו וישמחו בני יעקב ובני יצחק הנעקד לשמו ובני אברהם האהוב ויעלזו בתוף ובכנור ויזמרו לאל שהשיב את שבותם ככתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ. ועוד אשר אמרו כי אחר שקברוהו מת והוא חי ונתחלקו ותפרדו אמונתכם על אמונות רבות ואתם תעידו על עצמכם כי זה אומר לזה בחושך הולך וגם זה משיב לזה ככה ותהיו מחולקים ולא קרב דעת א' לחברו מכם ולא נתכנו דרכיהם. ויאמר כמסתור המומר גר צדק בוטח אני באלהים ולא בו אשר וכן נרחם בטבוף הכדות. ודע כי נסתתר זה הבין וידע כי שמו של השם ית' ויתע' הוא אש אוכלה. ויאמר עוד איך יהיה ישו אלוה הלא ידוע כי כאשר הרתה מרים את ישו שלח המלך אגוסטוס ויכתבו את כל הנשים ותמלא את

מרים הרה בפונדקת אחד בבית לחם העיר וישאלוה שמי את הרה ותאמר להם מיוסף ויכתנוה כי מרים הרה מיוסף ומרים בעצמה הודה שיוסף הוא אישה ועלי להביא עדים נאמנים אשר לא תוכל להכחישם שיוסף היה בעלה ועוד כתיב גם' מאתיאוש שבא גבריאל המלאך ואמר ליוסף לך קח את אשתך מרים ולא תירא והנה גבריאל העיד שמרים אשת יוסף היתה גם מתיאוש ולוקא העידו בהרבה מקומות כי יוסף בעל מרים היה כי נצרת היא כפר ישו והעידו כי ישו בן מרים היה ואחיו יעקב ויהודה ואחיותיו נשואות שמה בגליל בנצרת. ועוד העיד מתיאוש בספרו כי ישו הוא בן דוד בן אברהם. ודע כי לא אל שלך ביחוס מרים כי אין למרים יחוס בכל הספרים אלא תוך הגליון שלכם. ואולי שישו כתיחס בהרבה מקומות בספר מתיאוש הלא תראה כי ישו היה בן ל' שנה וכל האנשים מעידים כי ישו בן מרים בן מתת בן לוי וכן כל יחוסו של ישו בן יוסף ויוסף אביו כאשר כתוב בספר מתיאוש ולוקא כאשר השיבה מרים יום אשר כתב אגוסטוס המלך שמות אנשים וכתב שמרים הרה מיוסף הלא תדע כי כאשר אחזה צירים ילדה הלך יוסף בעלה אחר המילדת ולא מצא כי אם שלומית ויביאה ותלד את ישו ותינק אותו ותשאהו המילדת מהול בסמרטוט ותשכבהו באבוס בתוך הפונדק. ותמיה אני ממך איך לא תתבייש לעבוד מי ששכן ברחם אמו ובעוכר הבטן החשך והאפלה ט' חדשים וישן במטה והוא עולל ויונק. עוד דע אחר שגדל במקומות הרבה ולא נא' ולא נב' כאשר כתוב בגליון. הלא תדע כי ישו נרדם ועמדה עליהם רוח סערה ולא ידע עד אשר הקיצוהו תלמידיו וייקץ ויקרא אל הגשם ותדם הסערה וכן הוא בלשונכם וישן עוד בחופת חתן אחד והיה שכור וישן עוד בספר שמעון. הלא תדע כי שמרונית הזונה באה ותשק רגליו והוא היה ישן עד אשר הקיצוהו. ותמי' אני ממך איך לא תבוש לעבוד אלוה הישן בכל עת ודוד ירוק ירק בפניך כי כן כתוב במזמור ק"כ הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל הנה דוד מעיד ואומר שהאלהים לא ינום ולא יישן ואין לו דמיון ומשה ע"ה אמר מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ויתבן להיות אלוה גדול מד' וכאשר היה ישו בן ח' שנה הביאתו אמו להב"ה להקריב קרבן בעדו היא ושלומית כאשר צוה ד' את משה והביא שמעון הצדיק את הנער ר"ל את ישו ואמר כי בימיו של זה הנער יהיו לישראל צרות רבות ורעות וצוקות והוא היה בן ח' שנה. תדע כי שמע הורודוס המלך שעתיד ישו למלוך ויבקשהו להורגו ולא מצא והתחיל הורודוס מאותם היונים להרוג את הילדים הילודים בלי עון להם וליולדיהם. הלא תדע כי יוסף הנגר ברח אל מצרים וישו ומרים ושלומית עמו במצרים ולא שבו ממצרים עד שידע ישו לצבוע מיני צבעונין ועושה ומתפרנס עד אשר מת הורודוס המלך ותלך אחריו ארכיאליס והביא יוסף את ישו בארץ ישראל. ועוד תדע כי ישו נקרא אל בית המשתה בחופה א' ואמו עמו וישכרו ויתקנהו אמו משכתו ותאמר לו קום בני כי תם היין. ויען ויאמר לה לא באה עתי במקום צדיק היום נענה לקרוא אל השם ליתן לנו יין. ואם היה זה לא היה אומר לאמו כדברים האלה ולא היה שותה יין. עוד תדע כי שתה יין בכפר שמעון ובכפר יעקב אפריסוס כאשר כתוב בגליון. הנני רואה כי לא צוה מעשה ולא מלאכה להתעסק כי אם משתה היין והשמחה. היה לו לעבוד וקונה את היין ושותהו ומשתכר בכל עת. ואם היה לאדם א' המדה הזאת חרפה גדולה ובושה היה לו ושם רע בכל העולם וכל שכן לזה שאתה אומר כי הוא אל שותה ומשתכר לזה יעבדוהו בני אדם. ולולי שקראתי אותו בגליון הייתי מתבייש להוציא דבור מה מפי. עוד תדע כי אשת זבדיוס אמר לישו רוצה אני ממך לשום מבני א' על ימינך וא' על שמאלך. ויען ישו ואמר לה הלא אני ובניך שותים בכוס א' ומה יש לך עוד. והנה אני רואה כי לא העלה עצמו על בני זבדיוס כלום. ועוד אמר ישו מי שיש בלבו שקל אמונה והיה אומר להר גדול רוץ ובוא מיד היה רץ ובא אחריו ולא אחשוב לו ע"ז אחרי אשר אמר מי שיש בלבו אמונת אלהים יכול לומר להר וירוץ אחריו. הגד

כי עתה מרים באמת היא או זונית. אם תאמר באמת כבר העידה מרים בכמה מקומות כי ישו בן יוסף נעלה יום אשר שאל אותה אוגוסטוס המלך כאשר כתב שמות הנשים בבית לחם ותאמר מרים לישו איפה היית כי אני ואביך בצער גדול היינו בעבורך. הלא תדע כי כל זה כתוב בגליון. והנני רואה שמרים העידה לישו שיוסף הוא אביו. והגד נא לי עתה מי אביו של ישו יוסף בן הלל בן מתת בן לוי כאשר אמר לוקא או יוסף בן יעקב בן מתן בן אליעזר בן דוד בן אברהם כאשר אמר מתיאוס בתחלת היחוס או כי ישו בן אלוה כאשר אמר מרקוס. אם תאמר אמת אמרה מרים עוטה ישו בן יוסף כאשר אמר היא ביום ששאלה אוגוסטוס המלך הלא תדע כי כתוב בגליון עת אשר בשרה גבריאל המלאך בישו אמר ליוסף קח לך את אשתך מרים ואל תירא. והנה גבריאל העיד כי מרים היתה אשת יוסף כאשר אמר מתיאוס וגם הוא מעיד בעדות גבריאל והנה לך שני עדים נאמנים אשר לא תוכל להכחישם. והגידה לי עוד ע"ז יוסף אתה אומר על יוסף בן מתן בן לוי א' על יוסף בן יעקב בן אלעזר בן מתן א"ת על יוסף בן לוי אשר יחסו מתיאוס הכחשת את לוקא ומרקו נאמרם כי ישו בן אלהים מזו העדות להיות לו בן ורואה את עדיך שמכחישים זה את זה ומכחיש הא' את השני ודע כי היחס הזה לא לישו בן יוסף הוא כאשר כתב בגליון ואין א' מהם דומה לחברו. הגידה נא לי עוד על המשיח מי הוא א"ת ממשפחת דוד צדקת באמת כי כן אמר ישעיה הנביא ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה והוכן בחסד כסאו ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ וכן הוא בלשונכם. ממשפחת דוד יהיה בו כל השבח הזה. ואמרתם עוד גם צפור מצאה בית ודרור קן לה כל אלה מצאו קן ובן הבשר לא מצא לו כן כי אם בקורה שנצלב כאשר כתב בס' תהלים הלא תדע כי מצאו עליו זרות רבות אשר לא אוכל להזכיר ובאמת כי ישו ישב על הקורה צלוב כאשר אמרתם. ואם נצלב ישו כאשר אמרתם הנה שמתם גופו ארור כי כן כתוב בתורה לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי וכל הנצלב הוא ארור. עוד כי ישו רחץ רגלי תלמידיו ואמר לו לא בא בן בשר שיעבדוהו אחרים אלא בא לעבוד הוא אחרים. והנה הוא בעצמו העיד על עצמו שהוא בשר ודם ואתה אומר שהוא אלוה ומי נאמן אתה או אני מכל מקום אתה כזבן שעשית אותו אלוה. וא"ת אתה נאמן כי הוא אלוה כבר קרא את עצמו בשר בהרבה מקומות. ואיך תוכל להכזיבני שאינו בן אדם. עוד אמר בגליון מי יאהב את אבי ואת אמי יותר ממני. ועוד רואה אני את ישו שאמר כל אוהבו יהיה כמוהו וכל מי שנשא את גבורתו וילך אחריו הוא יהיה כמוהו וכן הוא בלשונכם. הלא תחייב לעבוד אלוה אשר צוה לשאת את הגבורה וילך אחריו הלא תדע כי משה ע"ה כתב בתורה מפי השם מכה אביו ואמו מות יומת. ועוד אמר בעשרת הדברות כבד את אביך ואת אמך. ותמיה אני ממך איך לא תחייב מהשם יתברך ויתעלה שמו. כלום יש לו מן הדברים האלה שאתה אומר ואיך תאמר שמשיחך ימות ויחיה וכבר קרא עצמו בשר בהרבה מקומות והנה העידו עליו אנשי נצרת בגליל ואמרו מניין לישו החכמה והגבורה הלא בן הנגר הוא אשר אחיו ואמו ואחיותיו כמותו אצלינו. עוד תדע כי יגע ויעף ויזע זיעה ככל אדם וכי יגעה נפשו בשערי מות ונפשו אבלה וירא מן המות. עוד תדע איך אמר ישו הביאו לי אותו העיר (החמור) וארכב עליו. ותמה אני ממך איך לא תחייב לומר שאלהיך רכב על החמור. אני מעיד שהשם ממית ומחיה. והוא חי לעולם ולא ימות ואין להשיב על דבריו ואין לו שני במלכותו וכן אמר בעדו אני הוא ר"ל א' ואין זולתו יתברך ויתעלה שאין לו ערך הגד נא לי עוד מה בקש בצומו בקש מהשם סליחה על פשעיו או לא. אם תאמר בקש סליחה ומחילה ותשובה נאמן אתה באמת. וישו היה צם מ' יום עד בואו בית לחם ופגעו השטן בדמות החמור ואמר לו בעד העניין כאשר אמר לפטרו הביאו לי החמור וארכב עליו כי נקטה נפשי בחיי והיה אותו החמור ורכבו ישו

ונרת. ותמה אני ממך איך נא תתבייש מענין דוד ושלמה בני. כי אמר דוד לשם אבנה לך בית אם יטיב בעיניך. והשיב לו איזה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי השמים כסאי והארץ הדום רגלי והשם יתברך שמו גדול ועלום שמי השמים לא יכלכלוהו ואתה אומר כי האלהים נקטן שנשא אותו מרים ט׳ חדשים בבטנה ושלושית אומנתו נשאתו כל ימיה והשאתו אף הקורה ואם ישו אלוה כזב דוד באמרו השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו אף כי הבית הזה ואיך נשאתו מרים או אומנתו על ידיה או חמור על גביו או הקורה בהתלותו בה. עוד תדע כי ישו אמר לפטרו לך לוה לנו זוז וילך ויבא לו זה א׳ והשחידו למוכס ויניחהו ויברח ויאמר לתלמידיו נברח מן העיר הזאת כי לא ירוס נביא הנה. עתה הגידה לי מי מכם הנאמן אם תאמר אלהים הוא נאמן אני והוא כזבן כי הוא עשה את עצמו נביא לא אלוה וכבר אמר דוד תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב ד׳. עוד תדע כי ישו הלך עם אמו לבית המדרש והיה פיליפוס תלמידו עמהם ואמר לישו אדוני אני מתאוה שתראני האב והאם שלך אמר לו הרואה אותו כרואה אבי ואמי (כי אני ואבי שוים — כן הוא חוץ לדף, המעתיק—)

ואני כשתור הכומר מאמין באלהי השמים והארץ ולא בשום נולד ולא באשר יולד ויהא נפשי עם ישראל ולראות בנחמתם ולשים בשמחתם ויהא חלקי עמהם בזה ובעולם הבא.

פ* ת* ו* ת* ל* ע* *)

שלמה.

---

*) האותיות הללו הם מן הכותב ובכל פעם שמשלים איזה ענין נכ"י ההוא כותבם ופעם אחת כתבם בפירוש: פ*ה ת*ם ו*נשלם. ת*הלה ל*אל ע*ולם שלמה.

המעתיק.

אחרי כלות סיפור המעשה מנסתור הבומר נמצאים עוד בב"י הטורים האלה ובהם מסיימים את הכ"י כולו על כן אמרתי להציגם כאן אע"פ שאינם אחר הסיפור הנ"ל נמשכים אך הם מדברים בענין טהרת הקודש.

ערוך משכיל ערך. יקר אין לו ערך. ומסלול ודרך.
ודרך הקדש.
לצור כל יוצר כל. יסוד כל ובאין כל. וסוף כל ודמות כל.
להקדיש קדש.
כבוד שבל יגל. כבוד חוג יתגלגל. כבוד הלד נדגל
לשרת בקדש.
בחכמה ותבונה. ודעת כל בנה. ושם אבן פנה.
בהיכל הקדש.
ושם תבנית פועלים. ותבנית מפעלים. ויורדים גם עולים
באדמת הקדש.
ומוסד למוסר. גבול קדש הוסר. ודת קדש יוסד
וזרע הקדש.
ובם יכון עולם. והוד מעת ישולם. לבנים בגבולם
ואז נצדק קדש.
והכל נתחדש. ובשמו נתקדש. והוא בכל נקדש
ונאדר בקדש.
היש מאזין עדיו. היש מכחיש עדיו. היש אל בלעדיו
וכמוהו קדש.
ואיך יגיד גדלו. אנוש יקום הילו. במקום וזמן לא
כטהרת הקדש.
ויש ישים מקרה. כנשבע כירא. ואין כהן מורה
ואם לחם קדש.
היכשר עקש לב. היש טוב גם לב. היקדש ערל לב
בבגדי הקדש.
הדל ממוקשי עם. בד יתקדש ועם. ודעת לך ינעם
ולמשוח קדש.
ועת יקום אורב. זמן דע בך ירב. זכור מעמד חורב.
וסיני בקדש.
דברים שבכתב. ועל פה זר זהב. והמכתב מכתב
אלהים בקדש.

נשא או במזימת. יסוד דת ובתומת. ישרים ולנעמת
תרומת הקדש.
הלא אל״יד מעגל. מאור״שכלם יגל. והמה הגלגל.
ומקדש הקדש.
דרוש במקראות. הלכות נפלאות. ולא תבא לראות
כבלע את הקדש.
חדל מן המופלא. ותבין בנגלה. קחה ספר נעלה.
ואת ביתו קדש.
ובו תקנה חופש. ובו תמצא נופש. בבתי הנפש.
וכל פריו קדש.
ובו תסיר חדק. ובו תחזיק בדק. ובו שערי צדק.
למלכי בקדש.
ועורכי מערכת. תעודה עורכת. נכונים למלאכת
עבודת הקדש.

הא דרכך איש לב ובעל נפש
בית אל ותשא אל אלהים נפש
ואחוז לך ספר חמודות אל
טהור יד מחמד עין ותאות נפש
וראה אמריו נתנו צוף דבש
בא כל מחמדיהם להשיב נפש.

